

Súcubes a l'Eixample

La trama: Barcelona. Un escamot de quatre Geos s'endinsa en la casa de veïns a les ordres d'un funcionari de Sanitat, que resulta ser un capellà camuflat, decidit a trobar la nena Medeiros i practicar uns quants exorcismes purificadors.

La pel·lícula: La taquilla mana. Diuen. I qual folklòriques (que es deuen al seu públic que tant els adora i tal), el duo hiperdinàmic Balagueró-Plaza s'ha tret de la txistera (*Rec*) 2, seqüela que s'inicia just on acabava la història matriu. Presoners de la seva parida de cinema-ull-electrònic o l'imperi de la càmera-insomne-que-tot-ho-enregistra, han hagut de fer mans i mànegues per confeccionar un llargmetratge estirat. Però perduda la sorpresa inicial, el tàndem ha hagut de posar mà al calaix del terror per apedaçar el seu Frankenstein de l'Eixample. Així (*Rec*) 2 és un calaix desastre per on salten retalls d'*El exorcista*, *Estallido*, *The Ring*, *Zombi*, *La cosa* i fins i tot *La comunidad* d'Àlex de la Iglesia, versió *gore* històric. Amb tot, i

com sigui que la pel·li encara no donava la talla, conviden tres xavals que passaven per allí (la Mire, el Tito i el Sebas), càmera en ristre i una petarda nina eròtica inflable, es dediquen a allargassar la funció des de les clavegueres fètidess fins a les golfes infernals. En fi, genialitats de la Filmax i d'un parell de cineastes desacomplexats, el Balagueró i el Plaza, que si alguna cosa demostren espectacularment és no tenir gens de por...al ridícul (i a fer de zombis!). Pecariem d'injustos si no consignéssim que (*Rec*) 2 aconseguix fer bona la número 1. I ara, a esperar la 3. Llàstima que el linx del Jaume Roures no vulgui aprofitar el soroll mediàtic dels *recs* per fer-ne una telesèrie d'èxit Mediapro. Ah! Abans de començar (*Rec*) 2, un rètol ens avisa que la pel·lícula opta als premis Gaudí. Doncs que us pensàveu, companys.

La imatge: El capellà disparant a boca de canó sobre el cap d'un nen xisclaire que es passa de la ratlla.

La frase: "La llum no ens deixa veure", afirma l'exorcista de coll blanc. Ja ho deia J.V. Foix, "és quan dormo que hi veig clar". Salta a la vista que Balagueró i Plaza no estaven, precisament, per a somnis poètics quan escrivien (*Rec*) 2.

La recomanació: Cinèfils addictes al terror, vingui d'on vingui, peti qui peti.

(Rec) 2

Directors: Jaume Balagueró
i Paco Plaza. Intèrprets:
Jonathan Mellor, Manuela
Velasco, Ferran Terraza, Ariel
Casas, Javier Botet. Espanya,
2009. 86'. JCA Alpicat, Lauren